31980R3512

L 368/60 *ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ* 31.12.1980

NAŘÍZENÍ KOMISE (EHS) č. 3512/80
ze dne 23. prosince 1980
o odchylce od článků 1, 6 a 12 nařízení Komise (EHS) č. 3510/80 ze dne 23. prosince 1980 č. 3510/80 ze dne 23. prosince 1980 o definici pojmu původní produkty pro účely celních preferencí, které Evropské hospodářské společenství poskytuje v případě některých produktů z rozvojových zemí, pro země Středoamerického společného trhu

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství,

vzhledem k tomu, že pro účely uplatňování ustanovení týkajících se celních preferencí, které Společenství poskytlo některým produktům pocházejícím z rozvojových zemí, byly rozhodnutím Komise (EHS) č. 3510/80 [1] (dále jen „základní nařízení“) stanoveny pravidla původu týkající se podmínek, za jakých tyto produkty získávají status původu, a způsob prokazování a ověřování jejich statusu;

vzhledem k tomu, že v rámci Středoamerického společného trhu byla zavedena úzká hospodářská spolupráce mezi Kostarikou, Salvadorem, Guatemalou, Hondurasem a Nikaraguou (dále jen „země CACM“); že ustanovení článku 1 základního nařízení o získávání statusu původu by s nezbytným přizpůsobením mohla přispět k usnadnění této spolupráce a podpořit používání produktů pocházejících z jedné země CACM v jiné zemi CACM; že dotyčná ustanovení by měla být proto odpovídajícím způsobem změněna a měla by být stanovena zvláštní pravidla pro způsob prokazování a ověřování statusu původu; z tohoto důvodu je nezbytné zajistit centralizaci žádostí u společného správního orgánu uvedeného společného trhu;

vzhledem k tomu, že opatření tohoto rozhodnutí jsou v souladu se stanoviskem Výboru pro otázky původu zboží,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

1. Odchylně od článku 1 základního nařízení se za produkty pocházející z Kostariky, Salvadoru, Guatemaly, Hondurasu nebo Nikaraguy (dále jen „země CACM“) považují též produkty, které v souladu s výše uvedeným článkem 1 získaly v jedné z těchto zemí status původu a které po vývozu z dotyčné země nebyly opracovány nebo zpracovány v žádné ze zemí CACM nebo byly opracovány nebo zpracovány způsobem nedostatečným pro získání statusu původu v některé z těchto zemí za předpokladu, že:

a) při takovém opracování nebo zpracování byly použity pouze produkty pocházející z některé ze zemí CACM;

b) pokud procentuální pravidlo v seznamech A a B uvedených v článku 3 výše uvedeného nařízení omezuje poměr hodnoty nepůvodních produktů, které mohou být za určitých podmínek zahrnuty, byla přidaná hodnota získána v každé ze zemí v souladu s uvedeným procentuálním pravidlem a s ostatními pravidly obsaženými v uvedených seznamech bez jakékoliv možnosti kumulace mezi jednotlivými zeměmi.

2. Skutečnost, že byly použity produkty jiné, než které jsou vyjmenovány v uvedených ustanoveních, v poměru 5 % celkové hodnoty produktů získaných a dovezených do Společenství, nemá pro účely odst. 1 písm. a) vliv na určení původu těchto produktů, pokud by takto použité produkty nezpůsobily u dotyčných produktů ztrátu statusu původního produktu v zemi CACM, ze které byly původně vyvezeny, byly-li by použité produkty zahrnuty již v této první zemi.

3. V případech uvedených v odst. 1 písm. b) nesmí být zahrnut žádný nepůvodní produkt, který by byl opracován a zpracován pouze způsobem stanoveným v čl. 3 odst. 2 základního nařízení.

4. Odchylně od odstavce 1 a za předpokladu, že všechny podmínky v tomto odstavci stanovené jsou splněny, se získané produkty nadále považují za produkty původní v první vyvážející zemi CACM pouze v případě, že hodnota produktů opracovaných

[1] Úř. věst. L 368, 31.12.1980, s. 1.

nebo zpracovaných v této zemi představuje nejvyšší podíl hodnoty získaných produktů. Pokud tomu tak není, považují se dotyčné produkty za pocházející z té země CACM, kde získaly přidanou hodnotu, jež představuje nejvyšší procentní podíl jejich hodnoty.

Článek 2

1. Pro účely článku 1 se použijí ustanovení článku 4 základního nařízení.

2. Pro účely čl. 1 odst. 1 písm. b) a odstavce 4 se „přidanou hodnotou“ rozumí rozdíl mezi cenou ze závodu vyrobeného nebo získaného produktu sníženou o veškeré vnitřní daně, které jsou nebo mohou být vráceny, je-li produkt vyvezen, a celní hodnotu všech produktů dovezených do dotyčné země a zde opracovaných a zpracovaných.

Článek 3

1. V případě, že se použije článek 1, se za důkaz statusu původu ve smyslu článku 1 základního nařízení považuje v případě produktů získaných v jedné zemi CACM a vyvezených do jiné země CACM osvědčení o původu zboží na tiskopise A, jehož vzor je uveden v příloze základního nařízení. Toto osvědčení vydávají vládní orgány země vývozu, které jsou příslušné pro vydávání osvědčení o původu pro účely základního nařízení.

2. V případě, že se použije článek 1, se za důkaz statusu původu ve smyslu uvedeného článku považuje v případě produktů, které pouze zůstaly v jedné ze zemí CACM nebo které tam neprodělaly žádné jiné zpracování, než je uvedeno v tomto článku, a které byly z této země vyvezeny do jiné země CACM, osvědčení uvedené v odstavci 1 a vydané v souladu s podmínkami uvedeného odstavce na základě osvědčení o původu na tiskopise A, které bylo vydáno dříve.

Článek 4

Odchylně od článku 6 základního nařízení mají produkty uvedené v článku 1 při dovozu do Společenství nárok na uplatnění ustanovení o celních preferencích stanovených v uvedeném článku po předložení osvědčení o původu na tiskopise A, které vydal na základě dříve vydaného osvědčení o původu na tiskopise A orgán země CACM, ze které jsou produkty vyváženy do Společenství.

Článek 5

V osvědčeních uvedených v článcích 3 a 4 musí být uvedeno:

— v kolonce 4 „Pro úřední potřebu“ jméno země CACM, ze které zboží pochází a jeden z těchto údajů:

„CUMUL MCAC“

„CUMULATION CACM“

— v kolonce 12 „Prohlášení vývozce“ prohlášení, že produkty splňují podmínky původu vyžadované všeobecným systémem preferencí pro účely vývozu do Evropského hospodářského společenství.

Článek 6

1. Ustanovení výše uvedených článků 1 až 5 se použijí pouze v případě, že jsou pravidla upravující obchod mezi zeměmi uvedenými v těchto článcích v rámci tohoto nařízení shodná s ustanoveními stanovenými v základním nařízení a v tomto nařízení.

2. Každá země CACM se rovněž zavazuje Komisi Evropských společenství, že prostřednictvím Stálého sekretariátu Společného středoamerického strhu (dále jen „SEICA“) bude dodržovat nebo zajistí dodržování pravidel pro vystavování a vydávání osvědčení původu na tiskopise A a pravidel týkajících se správní spolupráce, jež jsou uvedena v článcích 7 a 8.

Článek 7

1. Zpětná kontrola osvědčení na tiskopise A uvedených v odstavci 3 se provádí namátkově nebo kdykoliv mají orgány země CACM uvedené v daném článku, ve které produkty buď zůstaly do svého zpětného vývozu v nezměněném stavu, nebo byly opracovány nebo zpracovány podle článku 1, opodstatněnou pochybnost o pravosti těchto dokumentů nebo o přesnosti údajů týkajících se skutečného původu dotyčných produktů.

2. Pro účely použití odstavce 1 zašlou orgány uvedené v daném odstavci osvědčení o původu na tiskopise A sekretariátu SEICA, případně též s uvedením věcných nebo formálních důvodů pro ověření. Poskytnou veškeré dostupné informace naznačující, že údaje uvedené v dotyčném osvědčení jsou nepřesné.

Článek 8

1. Zpětná kontrola osvědčení na tiskopise A uvedených v článku 4 se provádí v případech uvedených v článku 12 základního nařízení. Odchylně od odstavce 2 uvedeného článku však příslušné celní orgány Společenství vrátí osvědčení o původu na tiskopise A sekretariátu SEICA.

2. Země CACM sdělí Komisi adresu SEICA. Komise sdělí tuto informaci celním orgánům členských států.

Článek 9

Vysvětlivka v příloze tohoto nařízení tvoří jeho nedílnou součást.

Článek 10

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Použije se ode dne 1. ledna 1981.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 23. prosince 1980.

Za Komisi

Étienne DAVIGNON

člen Komise

PŘÍLOHA

Vysvětlivka k článku 1

Pro účely čl. 1 odst. 1 písm. b) musí být, pokud jde o získanou přidanou hodnotu, procentuální pravidlo dodrženo s odkazem na ustanovení uvedená v seznamu A a B uvedených v článku 3 základního nařízení. Jsou-li získané produkty uvedeny v seznamu A, představuje procentuální pravidlo doplňkové kritérium ke kritériu změny sazebního zařazení jakéhokoli použitého nepůvodního produktu.